

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aquinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum illi qui sunt subiecti potestati alterius, possint vouere? 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

peregrinationem, vel aliquod speciale ieiunium, tali voto non congruit solemnitas, sed solum voto quo aliquis totaliter se subijcit diuino ministerio, seu famularatui: in quo tamen voto quasi vniuersali multa particularia opera comprehenduntur.

Ad tertium dicendum, quod vota ex hoc quod fiunt in publico, possunt habere quādam solemnitatē humanam; non autē solemnitatē spiritualem, & diuinā, sicut habent vota pramissa, etiam si corā paucis fiant. Vnde aliud est votum esse publicum, & aliud esse *solemne*.

ARTIC. VIII.

Utrum illi, qui sunt alterius potestati subiecti, impediuntur à vouendo?

477
*inf. q. 189
 a. 5. Et 4.
 d. 32. a. 4.
 c. d. 38.
 q. 1. a. 1.
 q. 3. et o-
 pusc. 87.
 c. 12.*

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod illi qui sunt alterius potestati subiecti, non impediuntur à vouendo. Minus enim vinculum superatur à maiori. Sed obligatio qua quis subijcitur homini, est minus vinculum, quam votum per quod aliquis obligatur Deo. Ergo illi qui sunt aliena potestati subiecti, non impediuntur à vouendo.

¶ 2. Præterea, Filij sunt in potestate patris. Sed filij possunt profiteri in aliqua religione, etiam sine voluntate parentum. Ergo non impeditur aliquis à vouendo per hoc, quod est subiectus potestati alterius.

¶ 3. Præterea, Maius est facere, quam promittere. Sed religiosi qui sunt sub potestate prælatorum, possunt aliqua facere sine licentia suorum prælatorum, puta dicere aliquos Psalmos, vel facere aliquas abstinencias. Ergo videtur quod multo magis possunt huiusmodi Deo vouendo promittere.

¶ 4. Præterea, Quicumque facit quod de iure facere non potest, peccat. Sed subditi non peccant vouendo: quia hoc numquam inuenitur prohibitum. Ergo videtur, quod de iure possint vouere.

SED contra est, quod Num. 30 mandatur, quod si mulier in domo patris sui, & adhuc in puellari ætate aliquid vouerit, non tenetur ea voti, nisi pater eius conferat. Et idem dicit de muliere habente virum. Ergo.

Ergo pari ratione nec alie personæ alterius potestati subiectæ possunt se voto obligare.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut supra * dictum *arti. 1. q. 9. prac.* est, votum est promissio quædam Deo facta. Nullus autem potest per promissionem se firmiter obligare ad id, quod est in potestate alterius, sed solū ad id quod est omnino in sua potestate. Quicumque autem est subiectus alicui, quantum ad id in quo est subiectus, non est suæ potestatis facere quod vult, sed dependet ex voluntate alterius. Et ideo non potest se per votum firmiter obligare in his, in quibus alteri subijcitur, sine consensu sui superioris.

Ad primum ergo dicendum, quòd sub promissione Deo facta non cadit, nisi quod est virtuosum, ut supra dictum * est. Est autem contra virtutem, ut id quod est alterius, homo offerat Deo, ut supra * dictum est. Et ideo non potest omnino saluari ratio voti, cum quis in potestate alterius constitutus vouet id quod est in potestate alterius, nisi sub conditione, si ille ad cuius potestatem pertinet, non contradicat. ** arti. 2. huius q. * q. 3. 7. 86. arti. 3.*

Ad secundum dicendum, quòd ex quo homo venit ad annos pubertatis, si sit liberæ conditionis, est suæ potestatis, quantum ad ea quæ pertinent ad suam personam: puta quòd obliget se religioni per votum, vel quod matrimonium contrahat. Non autem est suæ potestatis quantum ad dispensationem domesticam. Unde circa hoc non potest aliquid vouere, quod sit ratum, sine consensu patris. Seruus autem, quia est in potestate domini, etiam quantum ad personales operationes non potest se voto obligare ad religionem, per quam ab obsequio domini sui abstraheretur.

Ad tertium dicendum, quòd religiosus subditus est prelato, quantum ad suas operationes secundum professionem regulæ. Et ideo, etiam si aliquis ad horam aliquid facere possit, quando ad alia non occupatur à prelato: quia tamen nullū tempus est exceptū, in quo prelatus non possit eū circa aliquid occupare, nullum votum religiosi est firmū, nisi sit de consensu prelati.

sicut nec votum puellæ existentis in domo, nisi sit de cōsensu patris; nec vxoris, nisi sit de cōsensu viri.

Ad quartum dicendum, quòd licet vorum eorum, qui sunt alterius potestati subditi, non sit firmum sine cōsensu eorum, quibus subiiciuntur, non tamen peccant vouendo: quia in eorum voto intelligitur debita conditio, scilicet, si suis superioribus placuerit, vel non renitentur.

ARTIC. IX.

Virum pueri possint voto se obligare ad religionis ingressum?

78

*inf 9. 189
a. 5. co. Et
4. d. 27.
9. 2. a. 3.
cor. Et d.
38. 9. 1. a.
1. 9. 3. c.
ep. f. 17.
c. 12. co. 3.
c. 13.
ad 10.*

AD nonum sic proceditur. Videtur, quòd pueri non possint voto se obligare ad religionis ingressum. Cùm enim ad vorum requiratur animi deliberatio, non competit vouere, nisi illis qui habent usum rationis. Sed hoc deficit in pueris, sicut & in amentibus, vel furiosis. Sicut ergo amentes, & furiosi non possunt se ad aliquid voto astringere, ita etiam nec pueri (vt videtur) possunt se voto obligare religioni.

¶ 2 Præterea, illud quod ritè potest ab aliquo fieri, non potest ab alio irritari. Sed vorum religionis à puero, vel puella factum ante annos pubertatis, potest à parentibus reuocari, vel à tutore, vt habetur vigesima, quæst. 2. canone Puella. Ergo videtur, quòd puer, vel puella ante quatuordecim annos non possit ritè vouere.

*17. 9. 2. c.
Cōsaldus
ex Alo-
xandro.*

¶ 3 Præterea, Religionem intrantibus, annus probationis conceditur, secundum regulam Beati Benedicti, & secundum statutum * Innocentij Quarti, ad hoc quòd probatio obligationem voti præcedat. Ergo illicitum videtur esse, quòd pueri voto obligentur ad religionem ante probationis annum.

*20. 9. 3. c.
Puella.*

SED contra, Id quod non est ritè factum, non est validum, etiam si à nullo reuocetur. Sed vorum puellæ etiam ante annos pubertatis emissum, validum est, si infrà annum à parentibus non reuocetur: vt habetur * vigesima, quæstione secunda, canone Puella. Ergo licite, & ritè possunt pueri voto obligari ad religionem.